

לחתום...

מעניינת, אילו זה היה מתפתח. לולא אותו קצין-משטרה מיסכן, תורן...

מתי זה היה, אנכי? הסטודנטית: תיזכר מתי היה הפרופסור ביהם כארץ, או תרע בדיוק.

העולם הזה: אחרי הקמת השגרירות ה-גרמנית? הסטודנטית: או היתה ההתחלה. כי שרתון היתה הנציגות, ככה דוידוביץ סיפר לי. כשרצו למנות אותו כמקשר בין ה-שגרירות לבין...

העולם הזה: זאת אומרת, בערך כי תקופה שהתחילה לקום כאן השגרירות כי ארץ?

הסטודנטית: כן, כן, כן. העולם הזה: לפני שקמה? האם אי פעם פנו אליך אנשים אחרים, שאת היית חושבת שהם פועלים בשליחות של גורמים יותר גבוהים?

הסטודנטית: אף פעם. העולם הזה: אף פעם? זה המקור ה-יחידי עכשיו, איך את בכלל היכרת את דוידוביץ?

כמה פרשות יש עוד?

הסטודנטית: זה כמיקרה היה באמת טרמפ.

העולם הזה: איפה? הסטודנטית: ליד רחוב ז'בוטינסקי. העולם הזה: בתל-אביב? ולכן את נסעת איתו?

הסטודנטית: בכביש חיפה. רציתי לנסוע לנתניה.

העולם הזה: והוא לקח אותך לאן? הסטודנטית: נסעתי לירידים שלי, הייתי לבד. או בדיוק חייתי בנפרד מבעלי. זה היה כעבור, והחלטתי שאני נוסעת אליהם. והוא לקח אותי טרמפ. ואחר כך הוא התי-חיל לדבר איתי. אבל אותי מה אני עושה. אמרתי לו שאני לומדת. או הוא אמר: כי-אמת בחורה יפה כמוד, איך אפשר שאת גם לומדת וגם זה? אמר: יש לי עבודה בשב-י-לך.

העולם הזה: ובו במקום גייס אותך למטרה זאת?

הסטודנטית: כן. העולם הזה: דרך אגב, לשיק שהוא נתן לך לא היה כיסוי? הסטודנטית: לא היה כיסוי. לא היה כיסוי לחמישה-עשר אלף הלירות שהוא נתן לי.

העולם הזה: זה ברור, מפני שהמישה-עשר אלף הלירות שימשו מכחן, אם הוא יכול לעבוד בכיוון זה. הוא הכיר אותך כי-מיקרה טרמפ, ובו במקום הציע לך הצעות שהלכו בכיוון זה שהזכרנו קודם, ושהובילו לאחר מכן לאותה הצעה בקשר לגרמנים. זה מעורר את המחשבה שהוא בכלל חיפש בחור-רית למטרה זאת. ואולי לא היית הראשונה ולא האחרונה.

הסטודנטית: הוא חובש כיפה, חובש כיפה!

העולם הזה: מכיוון שגם הפרשה שלך נודעה לציבור לגמרי במיקרה. בגלל העניין של תורן, מתעוררת השאלה: כמה פרשות אחרות מסוג זה קיימות, אצלו ואצל אנ-שים אחרים העוסקים ביחסים עם גרמניה? בשמם או בשם מישהו. שהציבור אינו יודע עליהם. זו מחשבה די מעניינת.

המשטרה לא היתה מעוניינת

על כל פנים, צפורה, זה נותן סיבה טובה מאוד למשטרה מדוע היא לא היתה מעוני-ינת במשפט. מפני שאם דבר כזה היה מועלה במשפט, זה לא היה נעים להרבה משטרה אנשים. זו אולי אחת הסיבות שה-משטרה היתה מעוניינת באותו פנינסק. כל זה היה כתוב באותו פנינסק, לא?

הסטודנטית: הכל היה כתוב. אני כו-תבת הכל. העולם הזה: את רוצה לומר שזה היה יומן, ששם היית כותבת כל מה שקרה לך? זה היה יומן שכתבת בו על פגישות?

הסטודנטית: הכל כתבתי שם. זה סיני-קס סטודנט. קניתי אותו באוניברסיטה. העולם הזה: לגבי הילטון? האם היה כתוב שהיית בהילטון בשעה זו וזו, או ש-היה כתוב מה קרה שם?

הסטודנטית: הכל היה כתוב. מה שקרה שם גם.

העולם הזה: כתוב במפורש? הסטודנטית: הכל, מה שקרה שם גם. לא מה שקרה בדיוק.

...הם כולם טענו שהכירו אותי באמצעות טרמפים... חלקם הם פושעים מועדים...

היית נענית לו, נכון? וכל המיקרה הזה לא היה מתעורר.

הסטודנטית: בעדות שלו הוא טוען כך: שכביכול אני הצעתי לו שלושים לירות, או הוא אמר לי שפה לא לוקחים שלושים, פה לוקחים עשר.

העולם הזה: כך הוא אמר? הסטודנטית: כן, כך הוא אמר. זאת ה-עדות שלו. גברת, פה לא לוקחים שלושים, פה לוקחים עשר.

מומחה לעניינים צרפתיים

העולם הזה: זאת אומרת שהוא התנגד להפקעת עשרים?

הסטודנטית: האמת היא שהוא הציע לי עשר לירות. ואמר לי שהוא היה בצר-פת, שהוא מומחה לכל העניינים, ויהיה לי בילוי ויהיה לי כסף כיס, וטוב מכל הבחיי-נות.

העולם הזה: זאת אומרת שהפניה שלו אליך באותו זמן היתה כאל יצאנית, או כאל סתם טרמפיסטית שהוא רוצה לפתוח? הסטודנטית: אני לא יודעת. אני לא יודעת באמת.

העולם הזה: זה הרי לא סוג של דב-רים שאומרים ליצאנית.

הסטודנטית: אני באמת לא יודעת. אני... הרי פניה כזאת לא מעור-רת את הרושם שהוא האמין שאת יצאנית.

הסטודנטית: אבל הוא הציע עשר ליר-רות. העולם הזה: משונה.

הסטודנטית: כן, כן. אבל הוא הציע לי עשר לירות, הוא גם אמר בעדותו שהוא הציע לי.

העולם הזה: זאת אומרת שהוא כן הת-יחס אליך כאל יצאנית, הוא הציע לך עשר לירות, בתוספת פיתויים שבדרך כלל אינם שגורים ביחסים בין יצאנית ללקוח. עכשיו, כשאת לא הסכמת איתו...

הסטודנטית: הוא התרגו. העולם הזה: הוא התרגו. או הוא זיהה את עצמו כקצין משטרה?

הסטודנטית: כן, כן. אבל קודם כל הוא נורא התרגו והתחיל להעליב אותי.

העולם הזה: למשל? הסטודנטית: למשל: מה את חושבת? מה את שווה מיליון? מה זה פה?

או אמרתי לו: לא חשוב כמה שאני שווה לך, אני רוצה לרדת מהאוטו. או ביקשתי ממנו שיעזור לי. או הוא אמר לי שיעזור לי באור, כדי שיקח אותי מישוה אחר כי-טרמפ. או אמרתי לו שאני רוצה לרדת, יש פה תחנת-אוטובוס, ואני רוצה לרדת. יש לי שש חצי לירות, וזה יספיק בדיוק בשביל לחזור הביתה.

העולם הזה: ואז? באיזה שלב את אמרת לו את האיום ששימש עילה למשפט?

מודה, אבל לא מודה

הסטודנטית: זה לא היה ככה. זאת אומרת שהאיום הוא לא כמו שהם מציגים את זה. מפני שזה לא האיום ששימש עילה למשפט.

העולם הזה: הודית באיום, למרות שאת סבורה שלא איימת איום זה? (המשך בעמוד 23)

אותי בתור קצין-משטרה, הוא לקח אותי בתור בחורה אלמונית, אומנם עם תעודת-סטודנט ופנינסק זהות. אבל איך שלא יהיה, אורחית פשוטה. והוא קצין-משטרה. מראש ברור מה יהיה ומה יקרה. אז כמובן שלא הייתי מעוניינת, כי סופי-סוף עד כדי כך יש לי הגנה. זהו, אמרתי לו שאם הוא יקח אותי למשטרה, או אני אספר מה שהיה.

העולם הזה: בהתחלת החקירה את ט-ענת שאמרת לו "אם אתה לא תוריד אותי, אני אקרא למשטרה". ואז הוא אמר את מה שאמר.

הסטודנטית: כן, כן. זה ברור. אני רציתי ללכת לבד למשטרה, לא איתו. הייתי הולכת למשטרה לבד, למחרת בבוקר, ואני מרת זה וזה. אבל לא הייתי עושה את זה. הייתי שמחה בכלל לצאת מהאוטו. מאנאק כזה.

העולם הזה: צפורה, בואי נברר קצת את המיקרה עצמו. מפני שבינתיים נשמעו הרבה גירסות. את ביקשת טרמפ לחיפה.

הסטודנטית: כן, כן. אני באתי מהאונ-יברסיטה. העולם הזה: כן, מהאונ-יברסיטה. ה-אחות שלך גרה בשיכון בבלי, לא רחוק משם?

הסטודנטית: שיכון בבלי, כן. העולם הזה: זה באותה סביבה. האם ידעת שזה קטע שבו עומדות יצאניות?

הסטודנטית: לא. בכלל לא ידעתי. העולם הזה: מאידך, קצין המשטרה כי-ודאי ידע שזה קטע שבו עומדות יצאניות.

הסטודנטית: בהחלט. הוא גם נסע בש-ביל זה. הוא נסע במהירות של ארבעים קילומטר לשעה.

העולם הזה: הוא נסע לאט. הסטודנטית: הוא גם העיד שהוא נסע ארבעים קילומטר לשעה.

העולם הזה: הוא העיד, אבל הוא לא העיד שהוא התכוון לתפוס יצאניות?

הסטודנטית: לא. הוא אמר שלא היה לו מה לעשות, אז הוא נסע ארבעים קילו-מטר לשעה.

מה רצה הקצין?

העולם הזה: ואת מניחה שכאשר הוא לקח אותך, הוא התכוון לקחת יצאנית? הסטודנטית: אני מניחה.

העולם הזה: והתנהגותו היתה בהתאם לכך? הסטודנטית: כן.

העולם הזה: אז למה הוא התרגו עליך? הסטודנטית: זו דעתי הפרטית. דעתי היא שהוא לא יציב. מבחינה רוחנית. מבחי-נה נפשית. מפני שהרבה פעמים אדם יוצא לחפש משו-או... אני יודעת? כל אדם מחליט בחיים שהיום הוא רוצה לעשות את זה ואת זה. זה לא יוצא לו לפועל. אם הוא יציב, והוא לא משיג, או זה בשבילו אכ-י. זהו, הוא כועס, מתרגו, אבל פונה לעיסוקיו.

העולם הזה: אבל מה ההבדל בין שפוי ללא-שפוי? שה-אחד, הלא-שפוי, עובד על הבלתי-אפשרי ויהי מה. אפילו אם זה עולה לו בחייו.

העולם הזה: יש נקודה אחת, צפורה, שהייתו רוצים להבהיר. אילו המשטרה צד-קה, בטענתה, דהיינו, שאת יצאנית, ורגילה לאסוף בקטע הזה לקוחות, או למה בעצם לא היית צריכה להסכים לו? זה לא ברור לנו בטענת המשטרה. אם זאת העבודה שלך,

העולם הזה: איפה הפנינסק עכשיו? הסטודנטית: במשטרה.

העולם הזה: הם לא התוירו לך אותו? הסטודנטית: הם קיבלו צו להחזיר לי אותו. הם צריכים להחזיר לי את הפנינסק.

העולם הזה: זה מעניין מאוד! הסטודנטית: מאוד מעניין! אני רוצה להגיד לך: כל העסק נעשה ברמיזים. זה כאילו אמרו לי ולא אמרו לי.

העולם הזה: אז? הסטודנטית: כן. אפילו דוידוביץ היה זהיר, אף על פי שהוא לא אדם זהיר, כפי שאתם רואים. אבל בעניין זה הוא היה מאוד זהיר. גם הוא כן אמר ולא אמר.

דוידוביץ על פרשת הילטון

העולם הזה: הוא אמר לך תשיגי, אבל לא אמר איך.

הסטודנטית: כן. העולם הזה: ברור שהוא לא התכוון ש-חברי עם הגרמנים האלה על ההיסטוריה הגרמנית. את דוידוביץ חקרו במשטרה על הנושא הזה?

הסטודנטית: אין לי מושג אם חקרו אותו או לא.

העולם הזה: בעדותו שלו היה משהו שקשור בהילטון?

הסטודנטית: לא. לא היה כתוב. העולם הזה: למרות שביומן שלך היה כתוב שהיית בהילטון עם דוידוביץ, בעדות-שלו לא מופיע שהיית איתו בהילטון?

הסטודנטית: מופיע אומנם שהוא הלך להילטון, וכך הוא מתבטא: ניפגש עם אדו-נים רמים אלה, אבל לא רצה להפגיש אותי עם אדונים רמי-מעלה אלה.

העולם הזה: שאת במיקרה היית שם? הסטודנטית: במיקרה, הוא לא יודע איך. אומנם אמר לי שהוא היה שם, ואני הייתי שם. אבל איך הייתי ולמה באתי...

מדוע היא הודתה?

אם נסכם את כל מה שאמרת עד עכשיו, ניתן להבין שאת הודית בפרט אחד של ה-איש, מפני שמצד אחד נמאס לך מהחקי-רות והתיפוסים והטרדת היודים שלך. ומצד-שני ראית שבתיק נצטבר חומר שאת טוענת שהוא כוזב.

הסטודנטית: כוזב, כן. העולם הזה: חומר שיכול היה לעשות רושם במשפט. זה סיכום נכון? הסטודנטית: כן, כן. סיכום נכון מאוד.

העולם הזה: ואת הודית בפרט השלי-שי, באיום על שוטר, שלא היה קשור כי-שודול לזנות בכלל, תוך הנחה שבכך את יוצאת נקיה מכל עניין הונאות?

הסטודנטית: נכון. העולם הזה: עכשיו בכל זאת, צפורה, איך הציבור צריך להבין את זאת שאת איימת על שוטר בנסיבות אלה, בלי שזה יהיה קשור ביתר הפרטים?

קטע של יצאניות

הסטודנטית: בבקשה, בבקשה. עצם ה-מעשה שקרה יכול להסביר את זה ככה. כי-מידה שהוא לוקח אותי למשטרה, הוא לוקח